

nogen billig Foranstaltning; den har sidste Aar for hele Landet kostet 542 000 Kr., og der har gennem Arbejdsanvisningen været anvist godt og vel 64 000 Arbejdere. Det bliver en Udgift paa 8 Kr. 44 Ø. pr. anvist Plads. Alligevel mener vi fra vor Side, at det er nødvendigt at opretholde Arbejdsanvisningen. De andre Partier er subsidiært gaaet ind paa samme Anskuelse. Vi tror, det at bevare Arbejdsanvisningen er et nødvendigt Led i den Lovgivning, vi er inde paa, og at det er noget, vi ikke kan undvære, selv om det koster mange Penge at anvise en Plads. Enkelte Kontorer har været i særlig Grad dyre, nemlig de, hvorfra der kun er anvist faa Pladser.

Under Bilag B II er opført Pladsbesættelserne ved den kommunale Anvisning, ved Arbejdsløshedskassens Anvisning og ved egen Hjælp. Man vil her se, at største Parten af de Arbejdere, der har faaet Arbejde, selv har skaffet sig Arbejde. Næst derefter kommer Arbejdsanvisningskontorets Anvisning. Og atter derefter kommer de, som har faaet Arbejde gennem Arbejdsløshedskassen. Tallene er noget varierende gennem Aarene. Jeg skal blot nævne Tallene for de to sidste Aar i Procenter. Man vil se, at i Fjor har gennem den kommunale Arbejdsanvisning 30 pCt. faaet Arbejde, 10,6 pCt. har faaet Arbejde gennem Arbejdsløshedskassen og 59,4 pCt. har selv skaffet sig Arbejde. I Aar er Tallene omtrent tilsvarende: 30,2 pCt. for den kommunale Arbejdsanvisning, 7,6 pCt. gennem Arbejdsløshedskassen, og 62,2 pCt. har selv skaffet sig Arbejde. Med andre Ord, disse sidste Tal er stigende. Jeg antager, at det hænger sammen med, at jo mindre Arbejde der er, des ihærdigere er man fra Arbejdernes Side for at skaffe sig Arbejde.

Under Bilag C er der en Tavle over Arbejdere, der er antaget uden Anvisning. Det er en Tavle, der knytter sig til den foregaaende. Bilag b omhandler Afgørelser af Arbejdsløshedsinspektoratet vedrørende Berettigelsen af en i Lønsprogsmaal begrundet Arbejdsvægring. Det her aftrykte er et Udsnit af de Oplysninger, Udvalget har faaet, og disse er igen et Udsnit af alle de Afgørelser, der forelaa. Arbejdsløshedsinspektoratet har sendt os et Udsnit for korte Perioder, idet det var umuligt at tage det hele med. For at man ikke skulde kunne paastaa, at man havde valgt og vraget imellem Afgørelserne, har man for bestemte Tidsrum taget alle de Afgørelser, der forelaa. Af disse har man fra Udvalgets Side aftrykt det sidste Afsnit, det, hvorefter der officielt foreligger færdig behandlet Beretning. Paa

Side 33 findes Oplysning om alle de Afgørelser, der har været truffet i den sidste Tid. De er ret interessante, men jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa dem. Paa Side 35, Bilag c, i Betænkningen findes et Skema, der er forlangt for at beregne, paa hvilken Maade de foreslaaede Fordelingsregler for det kommunale Tilskud vil virke, og hvorledes de tidligere Fordelingsregler for det kommunale Tilskud har virket. Man vil her se, at i Gennemsnittet for alle 10 Aar, hvorefter der foreligger Beretning her, vil det blive Hip som Hip, enten man tager den ene Fordelingsregel eller den anden; det kommunale Tilskud vil faktisk blive lige stort. Det forhindrer selvfølgelig ikke, som ærede Medlemmer her i Salen har paapeget, at det for enkelte Købstad- og Landkommuner vil virke i høj Grad forskelligt, enten man bruger den ene Fordelingsregel eller den anden. Men for Landet som Helhed er efter Tavlen her Billedet ligedan, enten man bruger den ene Regel eller den anden.

Forhandlingerne i Udvalget er altsaa, som jeg begyndte med at sige, bristet. Af den Betænkning, der foreligger her, vil man se, at der foreligger 3 forskellige Indstillinger, en Flertalsindstilling fra Venstres og det konservative Folkepartis 8 Medlemmer; disse er med andre Ord alle enige om at stille Flertallets Ændringsforslag. Derefter er der to Mindretalsindstillinger. Socialdemokraterne stiller principalt et Ændringsforslag, som gaar ud paa en ændret Affattelse af Lovforslaget, og subsidiært en Række Ændringsforslag. De Radikale stiller ogsaa særlige Ændringsforslag. Dette udelukker imidlertid ikke, at de to Partier i visse Tilfælde subsidiært tiltræder hinandens Ændringsforslag. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale disse Ændringsforslag, da de to Partiers Ordførere selvfølgelig vil gøre Rede for dem.

Der er stillet ikke mindre end 93 Ændringsforslag, og naar dertil kommer, at et Par af dem medfører, det ene omtrent en Snes og det andet vistnok 30 redaktionelle Rettelser i forskellige Paragraffer, kommer man altsaa op paa et meget stort Antal Ændringsforslag. Vi fra vor Side stiller ikke overvældende mange Ændringsforslag, nemlig 30, og det er kun enkelte af dem, der er af gennemgribende Betydning.

Ændringsforslagene Nr. 2—8 til § 2 vedrører Bestyrelsen for de kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Medens der hidtil er blevet indstillet lige saa mange Medlemmer, som der skal vælges, foreslaas det nu at indstille dobbelt saa mange, men til